

ת"פ 20141/04/15 - מדינת ישראל נגד ווסאם שוויקי

בית משפט השלום בירושלים

29 יוני 2015

ת"פ 20141-04-15 מדינת ישראל נ' שוויקי

בפני
בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ווסאם שוויקי

הנאשם

גזר-דין

רקע

1. ביום 6.5.2015 הורשע הנאשם על-פי הודאתו בעבירות הבאות: הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); וכן הסעת נוסעים במספר העולה על המצוין ברישיון הרכב לפי תקנה 84(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

על-פי עובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, ביום 12.4.2015 בסמוך לשעה 17:29 בכביש ירושלים-תל אביב באזור מחלף מוצא, הסיע הנאשם ברכב מסוג "פורד טרנזיט" 19 תושבי שטחים ללא היתר שהייה בישראל. זאת, לאחר שהנאשם סיכם עם שניים מהנוסעים על תשלום שנע בין 30 ₪ ל-100 ₪. כמו כן, הסיע הנאשם נוסע נוסף שהנו תושב ישראל. בסך הכל, הסיע הנאשם 20 נוסעים ברכב ה"פורד טרנזיט", המסוגל להסיע 9 נוסעים בנוסף לנהג.

2. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש במסגרת הסדר-הטיעון ביניהם, וכל צד נותר חופשי בטיעונו. יוער כי בתחילה, ביקש הסנגור להפנות את מרשו לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר, וכך נעשה. עם זאת, הסנגור עתר להגשת התסקיר תוך פרק-זמן של פחות מחודשיים, ואילו שירות המבחן הודיע כי עקב עומס עבודה, לא יוכל להגיש תסקיר בפרק-הזמן לו עתר הסנגור. בנסיבות אלה, ויתר הסנגור על הגשת התסקיר.

טיעוני הצדדים לעונש

3. בא-כוח המאשימה, עו"ד אריה ברנד, עמד על הסיכון והחומרה שהיו כרוכים במעשים, ועל המניע הכלכלי שהיה מונח בבסיסם. בא-כוח המאשימה טען למתחם ענישה הולמת שנע מ-7 עד 18 חודשי מאסר בפועל, והפנה

לאסמכתאות מן הפסיקה בעניין זה. בנסיבות המקרה דנן, עתר בא-כוח המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי-התחתון של המתחם הנטען, ולהטיל עליו 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילה בפועל ועל-תנאי, וכן קנס שלא יפחת מסך של 7,500 ש"ח.

4. מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד אכרם חליחל, טען כי מתחם הענישה ההולמת נע ממספר בודד ועד 15 חודשי מאסר בפועל. הסנגור עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם וכן על מכלול הנסיבות לקולא, ועתר למאסר בפועל ממש לתקופה קצרה שלא תעלה על 5 חודשים.

מתחם העונש ההולם

5. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

הערכים המוגנים המונחים בבסיס העבירה של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות עניינם בשמירה של המדינה על גבולותיה, ובעמידתה על זכותה לקבוע מי הם הרשאים להיכנס לשטחה. כפי שנקבע בעבר, העבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים טומנת בחובה סיכון לשלום הציבור ולביטחונו, שכן בדרך-כלל המסיע אינו יודע מהי מטרת השהייה שלא כדין של הנוסעים בשטח ישראל ואין לו שליטה על מעשיהם כאן. העבירה של הסעת נוסעים במספר העולה על המצוין ברישיון הרכב, מטרתה להגן על ביטחונם של נוסעי הרכב וכן להגן על שלומם וביטחונם של יתר המשתמשים בדרך.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן מעלה כי הנאשם הסיע ברכבו 19 שוהים בלתי חוקיים, כאשר עם שניים מתוכם הוא סיכם על תשלום כספי בשיעור שנע בין 30 ₪ ל- 100 ₪. מדובר במספר גדול של שוהים בלתי חוקיים, כאשר הסיכום מראש על תשלום כספי עבור ההסעה, מצביע על המניע הכלכלי שהוביל את הנאשם לביצוע המעשים. זאת ועוד; הנאשם הסיע אותה עת ברכב בו נהג, נוסע נוסף (שהיה תושב ישראל). בסך הכל, הסיע הנאשם ברכבו 20 נוסעים, בעוד שהרכב בו נהג היה מסוגל להסיע עד 9 נוסעים (בנוסף לנהג). ודוק, הסעת נוסעים שמספרם הוא למעלה מפי 2 מהמותר ברכב, סיכנה של בטחון הנוסעים ברכב, וכן העמידה בסכנה את ביטחונם ואת שלומם של יתר המשתמשים בדרך. כך במיוחד, כאשר הנאשם נסע בנסיבות האמורות בכביש ירושלים - תל-אביב שהוא כביש בינעירוני מרכזי, בסמוך למחלף מוצא. רק במזל, לא נגרם האירוע באסון שהיה עלול לעלות בחיי אדם.

אשר לענישה הנוהגת - המחוקק ראה לקבוע עונש מחמיר בגין עבירה של הסעת שישה שוהים בלתי חוקיים או יותר. פסיקתו של בית-המשפט העליון עמדה על חומרת העבירה; על הסיכון הביטחוני הטמון בה; ועל הצורך בהרתעת היחיד והרבים מפני ביצועה. נפסק כי על דרך הכלל, הענישה הראויה בגין עבירה זו הינה מאסר בפועל, אף כי לעולם יש לשקול את נסיבותיו של המעשה ושל העושה (ראו: רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (12.2.2006)). בחינת פסיקתם של בתי-המשפט מלמדת כי בגין עבירה של הסעת שב"ח בנסיבות מחמירות נוהגים בתי-המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל, הנעים ממספר בודד ועד מספר דו-ספרתי של חודשי מאסר בפועל. יוער כי

בנסיבות בהן היה מדובר בהסעת מספר גדול של שוהים בלתי חוקיים, כאשר הסעתם נעשתה בתנאים המסכנים את שלומם ואת ביטחונם של הנוסעים ושל יתר המשתמשים בדרך, הנטייה הברורה בפסיקה היא להטיל עונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברית, ולא להסתפק בעבודות שירות (ראו: האסמכתאות שיוזכרו בפסקה 10 להלן).

6. בהתחשב בכל אלה, ובשים לב לעקרון ההלימה המנחה בענישה, אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל** (ראו והשוו: פסיקתו של בית-המשפט העליון מפי כב' השופט רובינשטיין בע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' חמדי, בסוף פסקה יא' (4.8.2013), שם נקבע מתחם עונש הולם של 5 עד 15 חודשי מאסר בפועל בגין הסעתם של 25 שוהים בלתי חוקיים. יוזכר כי בעניין שלפני עסקינן בהסעת 19 שוהים בלתי חוקיים, אך גם בעבירה של הסעת נוסעים במספר העולה על המצוין ברישיון הרכב). נוכח המניע הכלכלי שבביצוע העבירות, מתחם הקנס ההולם במקרה דנן נע ממספר אלפי ₪ ועד 10,000 ש"ח. לא ראיתי לסטות ממתחמים אלה לקולא או לחומרה.

העונש המתאים

7. לצורך גזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שנקבע, יש לשקול נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין:

8. **לטובת הנאשם**, שקלתי את הנתונים הבאים: ראשית, הודאת הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן ונטילת האחריות הכרוכה בכך. שנית, בעת ביצוע העבירה גילו של הנאשם היה קרוב לגיל 21 וחצי, קרי- מדובר בבחור צעיר. שלישית, הנאשם חסר עבר פלילי, וזו היא לו הסתבכותו הראשונה עם החוק. רביעית, הנאשם שהה בתיק זה כשלושה שבועות במעצר ממש, ולאחר מכן שהה קרוב לשלושה חודשים במעצר בית מלא, על הקושי הכרוך בכך. לבסוף, שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בטיעוני הסנגור לפניי, לרבות העובדה שעד תיק זה הנאשם ניהל חיים נורמטיביים ועבד במשך כארבע שנים בחברת ניקיון. עוד שקלתי את המצב הכלכלי הקשה של הנאשם ובני משפחתו.

9. **לחומרה**, שקלתי את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, את הסיכון הכרוך בהן (הן במישור הביטחוני והן במישור התעבורתי), וכן את הצורך בהתרעת היחיד והרבים מפני ביצוען.

10. באיזון בין מכלול השיקולים, אינני רואה לסטות בעניינו של הנאשם מדרך המלך לפיה העונש המתאים בגין עבירה של הסעת שב"ח בנסיבות מחמירות - בשים לב, בין היתר, למספרם הגדול של השוהים הבלתי חוקיים שהנאשם הסיע ברכב בו נהג, וכן בהתחשב בכך שכמות הנוסעים הייתה למעלה מפי 2 מן המותר ברכב - הוא מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברית (ראו והשוו: ע"פ 617/15 מונטר נ' מדינת ישראל (2.4.2015) שם אושר לאחרונה על-ידי בית-המשפט העליון עונש של 7 חודשי מאסר בפועל בגין הסעת 23 שוהים בלתי חוקיים ועבירות תעבורה נלוות, על-ידי צעיר נעדר כל עבר פלילי, שכנגדו אף בוצע שימוש ב"טייזר"; עוד ראו והשוו: ת"פ (י-ם) 16525-10-14 מדינת ישראל נ' אבו ליל (13.4.2015)).

יחד עם זאת, נוכח השיקולים לקולא כמפורט בפסקה 8 לעיל, אני רואה להעמיד את משך המאסר בפועל שייגזר על הנאשם, בטווח התחתון של מתחם הענישה ההולמת. בנוסף, אטיל על הנאשם עונשים מותנים הצופים פני עתיד, עונשי פסילה בפועל ועל-תנאי, וכן קנס כספי.

סוף דבר

11. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני רואה לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל ויום, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 26.7.2015 במגרש הרוסים בירושלים עד השעה 10:00.

ב. מאסר על-תנאי של 5 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל.

ג. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 90 ימים מהיום. ככל שאין מניעה אחרת בדיון, ניתן לקזז את הקנס מן ההפקדה אולם זאת רק לאחר ההתייצבות למאסר.

ד. פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך 10 חודשים מיום השחרור ממאסר. הנאשם יפקיד רישיון או הצהרה מתאימה במזכירות בית-המשפט.

ה. פסילת רישיון נהיגה על-תנאי ל- 10 חודשים, אם תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר יעבור הנאשם עבירה מן העבירות בהן הורשע.

ו. תנאי השחרור עד ההתייצבות למאסר בפועל יוותרו בעינם בכפוף לכך שהנאשם יוכל לצאת מביתו בכל יום ובכל שעה ביממה ובלבד שהדבר יעשה בליווי צמוד של האבא או האמא. ההפקדה הכספית תיוותר בעינה וכך גם הערבויות צד ג' עד ההתייצבות למאסר.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ה, 29 יוני 2015, במעמד הצדדים.